

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1923. ΕΤΟΣ Ε' ΑΡ. 253

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΔΡΑΧΜΗ ΜΙΑ

Ἐπιταγῆναι καὶ Ἐπιστολαὶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ κ. ΑΝΤΩΝΙΟΝ Μ. ΣΥΡΙΓΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

(Ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου 7)

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΡΟΜΒΗΣ 16

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Ἐτησίᾳ δρ. 50. — Ἐξάμ. δρ. 25
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ > Φρ. 50 > Φρ. 25
ΑΜΕΡΙΚΗΣ > Δολ. 4. — > Δολ. 4

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

Δημοσιεύσεις εἰς τὴν σελίδα τῆς ἀλληλο-
γραφίας : 20 λεπτά ἢ λέξις δι' ὄλο. ς. Διὰ ποιήματα
καὶ ἐμπορικὰς καταχωρήσεις ἰδιαιτέραι συμφωνίαι.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΡΔΙΑΣ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου και τέλος)

Τὸ κάτι αὐτὸ ποὺ ζητῶ δὲν εἶναι βέβαια ἡ καταστροφὴ τοῦ τόπου μας...

— Εὐγε! Ζήτω! ἡκούσθησαν οὐρανομήκεις κραυγαὶ καὶ ἡ Ντινόρα εἶδε τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀλβέρτου...

— Ζητῶ ἡ Βασίλισσα Γκλόρια! Ζητῶ ὁ Βασιλεὺς Ἀλβέρτος! Πρὸς στιγμήν τὸ πλῆθος ἐμπαίνοτο...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ζητῶ ἡ Βασίλισσα Γκλόρια! Ζητῶ ὁ Βασιλεὺς Ἀλβέρτος! Πρὸς στιγμήν τὸ πλῆθος ἐμπαίνοτο...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΟΥ ΣΤΑΤΙΟΥ

Ἡ ΜΑΝΤΩ ΜΑΘΑΙΝΕΙ ΠΟΔΗΛΑΤΟ

Ἐνα πρωὶ ἐξέστηνεν ἡ Μαντῶ μὲ περιέργους διαθέσεις. Ἄντι μὲν καλμμερίσῃ...

— Ἐγὼ λέγω μόνον κουταμάρες τὸ πρωὶ, δὲν κάνω ὅμως κουταμάρες τὴν νύχτα...

— Ὅλα ἐγίναν ἐν πλήρει τάξει. Χάρης εἰς τὴν θαυμαστὰν ὀργάνωσιν τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος...

— Ἄν πρέπει νὰ παραλειφθῶμεν νὰ εἰπώμεν ὅτι τὸ μεγαλύτερον κυβερνητικὸν ἀέτωμα ἐδόθη...

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

— Μ' ἀρέσει πολύ, εἶπε ἡ κυρία Διαμάντη, μόλις ἔκλεισε ἡ πόρτα...

— Ὅλα τὰ στοιχεῖα συντελοῦν γιὰ νὰ εὐδοκίμησῃ ἡ γνωριμία αὐτή. Οἱ γονεῖς διέκριναν ἀμέσως τὸ πρόσωπον τοῦ Σταύμου...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

Ἡ ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

Κι' ἀπὸ τὴ στήλη αὐτὴ θὰ παρακλέσω τὰ κοριττὰ καὶ τοὺς γέροντες, ποὺ στέλλουν διαφορὰς ἀπαντήσεις...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

Σ' ΕΚΕΙΝΗΝ ΠΟΥ ΜΕ ΝΟΙΩΘΕΙ Σιγά σιγά ἀρχίζεις νὰ μὲ ξεχῆς, ἀλλοίμονον τὰ πονεμένα μου σιτῆρα...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

— Ὅχι! ὄχι! ἐφώνησαν ὅλοι μαζί καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡκούσθη συνθηματικὸς κτύπος...

Ομογενεῖς, ἀγαπητοὶ ἀναγνώστες

Ο ΒΡΥΧΙΝΤΑΚΤΗΣ

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

Γ. Βαερβαρῆγον, συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἄννα Αλεμπίση, συνδρομὴ σας ἐλήφθη...

ΕΙΚΡ. ΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ 1924

Ἐκστὴ ἐγκριεῖς ψευδώνυμου δραχ. δύο. «Ἠλίας» (θεοῦ 108), «Πολύτεια», «Ναΐδας», «Ναΐς», «Ὀρφανή», «Ζινέττα», «Λούκι», «Ασθινή», «Μαργαρίτα», «Μυριανθισμὸν κρῖ», «Λεάντρος», «Νοστολόγ», «Ἐρμάν», «Γκόλδ», «Ανδαλουσία», «Χρυσόθεμις», «Μαρία», «Νικόλας», «Γενναῖος», «Φοῖβος», «Ἄνθρα», «Ἄνθρα», «G.F.S.», (θεοῦ 120), «Μάριος», «Α. Φλόγας», «Byron», «Σ. Σ.»

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΩΝ ΦΟΙΣΙΚΩΝ

Λόγῳ πληθύνσεως ὄλης, ἡ συνήθεια τῶν «Ἐρωτῶν τῶν Φοιτικῶν» ἀναβάλλεται διὰ τὸ ἐπόμενον.

ΤΟ ΦΕΜΙΝΙΣΤΙΚΟΝ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

ΤΑ ΡΑΒΔΑΞΑΚΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ

ΕΡΑΝΟΥΣ

Πιερίκου μ' π'λι μ',
 'Ιτώρα δπ' ήρθι κίρως γά σ'αυρώς κ' έ
 λδου σ'κανιά δ.καρούλα μαθές για νάν τ'ν
 φέρουμι βόλτα τ'ν
 ξερβουδύμ'τουν ι-
 πουχήν, μ'γράφ'ς ότ'
 έκανς μ'πάνιου στ'ν
 γκαζουντε'κ'έ κ'ότ'
 πιάστ'κίς χειρουπό-
 δαρα κί διν μπουράς
 νά ξεμ'τήσ'ς. Θά μ'
 πής με ποίουντροπ'ν
 θα θησαύριζις μίνι-
 ακι'άλλου άπούγγέσ'
 μου δέν γνουρίζ'ς ;

Όυρ'μπάς κ' ινόμ'σις ότ' θά σ'έβανα δακτυ-
 λουγράφου, στου δ'μόσιου ταμείου, για τη-
 λεγραφήτρα νά φαρνίζ'ς κί να χαλνίξ' του
 μηχαν'μα, ή μπάς κί σουθρι κατά νου ότ'
 κάνεις για κανιά δ' λεία ίχθός άφ' τ' δ'λεία
 όυρ' γαλιάντρα μ' όπ' σουμάθα ίγώ, δ'λαδής
 νά σ'λέου πέσι κί νά πέφτ'ς, νά σ'λέου σή-
 κου κί νά σ'κάν'σι ; Θά σ' δ'να μαθές ένα
 κουτί, θά σ' φόραγα στου χέρι τ' ξιρβι νιά
 κουρδέλα κί κάτ' λόγια κί θά σ' άφ'να ύστ'-
 ρ'ς νά γουράς άπ' του προυί ώς τ' βράδυ για
 νά μαζώχ'ς ίράν'ς για τ'ν ίπισκευήν τ' ναού
 τ' άγιου Πουλύκαρου ή για τ'ν περιθαλπ'ν
 τ'ν δαγκουμένουν σιζύγ'ν. Μπήκίς ίτώρα ;

Τ' σήμ'ρης, για νά ξερ'ς, φόντας για
 δεσ'π'νίς ή κερία στινουχουρ'θή άπόφιλά μάει-
 δε στ'ν άντρα τ'ς τρέχ' μάειδε ένέχ'ρου βά-
 νει, μάειδε στραβουπατάει, Πέρνει μαθές ένα
 κουτί κί γκιζεράει κί δαύτου στ'ν 'Αθήνα
 ώς ότου του γεμίσει. Σώνει μονάχα νά ξιρου-
 γλύφ'τι φόντας γλέπει άντρα, νά σίετι κί νά
 λιγίετι κί γάνε καλοδιχούμενη κί άνοιχτό-
 καρδη. 'Ιτελείουσε. Πόλουσ σερνικός θά πε-
 ράση άπου δίπλα τ'ς, κί δέν θά τ'ν τ'ράξη
 κί διν θά τ'ς ρίξ' κάτ' στ' κουτί ; Γλυκούμ'
 λιμ' τα, γλυκουγλάσματα, νάξια, κ'νήματα,
 τσιρ'μόνιες κί κανιά τοιμπιά στ' φτιρό, ούλα
 όμου λειφτά δέκα.

Προϋ ήμ'ρών για σουσουράδα άπό δαυτίς
 κί σταμ'τάει κατά μισής τ' δρόμου κί φόρα
 τ' κουτί νά μ' βγάν' τ' μύτια.

— Τι π'λές ; τ'ς κάνου.

— Κάνου έρανον, μ' λείει, για τ'ν Χρι-
 στιαν'κήν ένουσι.

— Κί σάμπου, ρέ νταρνάνα μ' δέν είνι
 Χριστιαν'κή πάσα ένουσις ; τ'ς άπαντάου.

Τ'ς ρίγνου νιά δικαρούλα, τ'ς ρίγνου κ' άλ-
 λη, τ'ς ρίγνου κί τρίτη. 'Ικείνη μ' έτήρας στ'
 μάτια κί' ούλο γέλαγε. Κί' ούλου λόγια, κί
 ξιροβηξήμ'τα, κί κ'νήματα, κ' ήτήματα κί
 παραπατήμ'τα κί τότες πια βλαστήμ'τα. Μου
 ρούφ'ξι άπαν τ'φιλ'κού ούζέκι πάειδ'λεία τ'ς.

Κάνε λ'πόν όπουσ κίν'ς νά γέν'ς καλά κί
 νάρθ'ς στ'ν 'Αθήνα, ίτώρα ποϋν' του πράμμα
 στ' βράσ'του, μπάς κί κίν'μ'ς χουριό τί ξι-
 πατωθ'κα στ'ν άψ'λια, ξιπατωθ'κα.

Ταυτα κί μένου, γιάσ' κί άντίου μ'.
 ΜΗΤΡΟΣΧ ΚΟΥΡΗΟΓΚΛΟΥΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΝΕΣΠΛΟΥΤΩΝ

ΠΩΣ ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΓΑΛΛΙΚΑ

— Μπέν σουάρ, μαντάμ
 Βέττ, κομάνε άλλεβοϋ ;

— Μουά μου καλά, ό ά-
 παυτός σας ;

— Βουλεβοϋ έν μπομπόν
 γκλασέ ;

— Βουλεβοϋ, μά είναι
 ντροπής έδώ μέσα στόν κό-
 σμο.

— Πουρκουό, μαντάμ ;

— Πουρκουά μάλιστα,
 βουί, βουί.

— Μόν Ντιέ. 'Α, κέλ βι-
 ζάζ.

— Πώς είπατε ;

— Κέλ βιζάζ, κέλ βιζάζ . . . έξαντρίκ . . .
 — Ούστ, μορη ξετσιλοπη.

Καλά τό λέου έγώ πώς έσεις ή γαλλιξί
 κυρίε ήσαστε πρόστυχε. Μιλάνε, μορη, έτσι
 μέσα στόν κόσμο ; Και τί σε νοιάζει έσένα άν
 είναι του 'Αντρίκου για του 'Αρζέερ ; Λογα-
 ρισαμό θά σου δόκω ; Περιδρόμασε τό έζο
 σου κί σκάσε.

— 'Α, παρντόν.— Μεσιέ κολονέλ, μισέ
 κολονέλ, βιέν ζ'ισέ.

— Πάμε, 'Αρζέερ . . . Κοκκίνησε τό πεισί
 μου με δαυτές... Φτου σας..

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ

"Ηγουν όμιλίες επίκαρροι

Αί θριξ'τής κεφαλός μου
 όσιν ήνωρθώμ'εαι
 και έκ τήν πολυ όλγην
 τά μάλα τσθυωμέναι,
 τό όποίον
 δίκην τών σχανζοχορών
 [τών τριχίων,

Και γάρ ό μοδερίος
 άλχισυνδάκτης,
 ούκ μήν άλλά οι πιεσθής
 και άλχιελγάτης,
 μοιέσχάρωσανπαλαιοδου
 [λέα τινα

άπό κοινοϋ και έκ σουθά-
 [σεως
 τήν παρελθόν έβρουμά
 ήγουν με έκτύπωσαν έν-
 ]θάδε

κίτρινον και παρδαλος δή
 ίνα γελή τό άναγνωσθικόν
 κοινόν και με λουδορη,
 ήδη τό όποίον
 σās προσγαλώ έν μονομαχία εις τό Γουδιόν.
 Ταυθοχρόνος βούλομαι κατασχευάσειν
 καταμηνυτήριον,
 όπερ θά δσοόκω εις τό διευθυνθήριον
 επί διατεταράξ'ι τήν έμαπτοϋ έσυχλιαν
 και επί παρατυπική τής εικόνας μου πλαστο-
 ]γραφίαν,

τό όποίον νϋν
 άποζημίωσιν αιτώ επί όδύνη ψυχικήν.

Ο ΑΓΚΛΩΓΓΕΛΟΣ

REVUES ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΣΤΗ ΛΙΡΑ

Έπεσε και πάλι τώρα
 και μη μου μαμώνεσαι
 κί' όπως έπεσε, καϋμένη,
 δέν ξανασηκώνεσαι.

'Απόξω από τής Τράπεζας
 σε βλέπω σάν σιντριμι
 κί' άθριτική κατήντησε
 κ' έσύ σάν τό Ζαίμη.

ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΙΣ

'Η Φιλελεύθερη αυτή
 κ' έγώ ό Δημοκρατία
 θά κάνουμε συγχώνεσαι
 στό πείσμα τής μαμά ; της.

Κί' έστ' ένωμένοι και οι δυο
 μία νύχτα θά τά ποϋμε
 και θαβ'ουμ' άσπροπόρσωποι,
 χωρίς νά έκ τ'ε θ'οϋ μ'ς.

ΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΤΗ

Ψάρια μέσα στα ζεμπιλία
 και άρνάκια στα ταγάρια
 γάτες, σπάροι, συναγρίδες
 γαλίτσες, λαγοί, χαβίρια.

Γύρω στό Χρηματιστήριο
 κάνουν τώρα τσιρμόνια,
 άπ' αυτό όμως τό παζάρι
 ένα λείπει: τά λεμόνια.

ΣΕ ΜΙΑ ΠΟΥ ΚΡΑΤΑΕΙ ΜΑΝΕΘΝ

'Αχ! άφησε τό τό μανέθν
 που τό κρατάς με νάζι,
 γιατί δέν βρέχει, δέν φυσά,
 δέν έπεσε χαλάξι

'Αλλ' έχεις δικη, έξέχασα...
 Τό σέργεις δλοένα,
 για νά μη δοϋν τά χέρια σου
 που είνε λερωμένα.

Η 650 ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΛΙΡΕΣ

Τώρα που λίρες πέσανε
 πολλές στ' άρχοντικά μας,
 ξεχνάμε και τά πάθη μας
 και τά κομματικά μας.

Κί' έγώ ζητώ άπ' τό Θεό
 κί' άπό τό Σατάν άκόμα
 ή τραπεζίτης νάμουνα
 ή νάχα κί' άλλο στόμα.

Ο ΚΡΙΣΤΟΦΕΡΗΣ

"Όλα τά κορίτσια πρέπει να παρακο-
 λουθήσουν τό νέον ρεαλιστικό μυθιστό-
 ρημα του κ. Γρ. Ξενοπούλου "Ο ΑΡΡΑ-
 ΒΩΝΙΑΣΤΙΚΟΣ ΜΟΥ," που δημοσιεύ-
 εται εις τήν 3ην σελίδα.

ΤΟΥ ΒΛΑΜΗ ΤΑ ΚΗΡΩΜΑΤΑ

ΕΚΛΟΓΕΣ

Τό σήμερα, ρέ Μανιώ ιδεολόγα, θά σου
 διαλάβω περι έκλογές. 'Εγώ, καθώς ξερείς,

πάντοτες κί' άπό άνέ-
 καθε ήμανε φαυλο-
 κράτης, κί' άς μ' έχει
 κάψει ή άνήλεη ή συ-
 ναλλαγή, που δε μπο-
 ρεσα ποτίς νά τσιμ-
 πήσω κί' έγώ βμιά θέ-
 σι άνάλογο με τό ά-
 τομό μου και τά προ-
 σόντα μου. 'Ορίστε ;
 Αυτό όμως είνε άλλο
 κεφάλαιο. 'Εγώ για,
 νά ξερούσε, άπλάς ύ-
 πεσστήριζα άμειλιχώς
 τήν ιδέα.

'Απαξ όμως κατά
 πώς σου περ γραφα
 στό άλλο φύλλο, ή Δε-
 μοκρατία θά μάς ά-
 ναχτήση τήν έλευτε-
 ρία και τό φι'ότιμ-
 μας, ούτως ώστε ό πάσα έκαστος νά μη μπο-
 ρή νά σου τά στραπατσάρη όντας τούρχ'ται ό
 γούστος, άπεφάσιςα νά ψηφίσω άνενδόςτας
 και μονοκοιτις τούς Δεμοκράτας, για νάχ'ο άν-
 ριο έν τάξει τή συνειδησί μ υ, του έστ'ν νά
 μη με τύπη. Εγημίμαι ρεμπουμπλικάνος ;

'Αλλο δε λυπάμαι μονάχα, ρέ βάσανο, περι
 που θά χάση τό σγάριπο του τό καβουράκι
 μου με τή χλίμη, που ξερείς πώς είνε ή άδυ-
 ναμία μου. Γιατί, καθώς καταλαβαίνεις, θά
 του κάμω μετάφρασι σε ρεμπουμπλικα που
 είνε λείε τό σήμα κατατεθδ του κομάτου. Αύ-
 τά είνε γλέπετις που συχαίνουμαι κί' ύστερα έρ-
 χεται ό άλλος και σε λείει τσαγκό και ιδιο-
 τροπο.

Τί τά θες όμως και τί τά γυρεύεις, ρέ Μα-
 οιώ μου, σου ξεμολογείμαι άπεριτρώστας και
 ύπό έχεμύθειν τήν άμαρτία μου. Δέ θά ξεγά-
 σω ποτές τά παρατράροιδα και τά όμορφα
 πράγματα που γινότανε τότες, ρέ σπλάγγο,
 στη ψωροκόσταινα. 'Ακου λοιπό τώρα για
 νά ξερείς. Καθόλη τή προσεκλογική περίοδος,
 έπαρνα τσάρια τά σαλόνια τά έκλογικά τών
 ύποψήφις, και βάραια άφενός τσιγαράκια
 και τάλαρα, και άφε δύο μεδιάματα. 'Αμάν
 γλυκάδες ! Τοιουτοτρόπως που λές έκανα τή
 κορόιδα κί' έπέγρυνα πλούσια. Πώς ;

Κί' έγώ όμως... 'Α ! όλα κί' όλα... έκτέλεισις
 του καθή ον μου μέχρις φθόνου. Για νά κατα-
 λάβης, τρεις βολές έγω πάει στό Μεντροσε για
 πολιτικούς φόνους, άφίνω στής διαδήλωσε
 τής σανιδιές που έχω παίξει με τό ίπτικό κί'
 όντας άνοιγα τό λάρυγξ κί' έφώναξα Κ ο ρ-
 δ ο ν ο ρ ο υ μ π α ρ ο ς χαλασμός κυρίου γε-
 νότανε. 'Ε, ρέ κόσμε, νά πεθάνη ό χάρος λέω
 όπως κατήντησε ή άνθρωπότη τό σήμερα.

Κί' άν μηξίς για τήν ήμέρα τής έκλογής,
 σωστό πανηγύρι, τζουβεκάδα διπλή μεριδα
 και γλεντακι δλημερις τής ήμέρας κί' άς τά
 κλαίει όποιος θά φ'ραγε τά μαύρα τό βράδυ.
 Νομίζω ; Με καουτωστέ άμαξάκι πάγαινα έ-
 νάλαξ στα τμήματα και ψήφαγα για όλα τά
 πεθαμένα μας, και μανουβράριζα φίνα κoi
 όραία τής καλπονοθέψεις, μέχρι σακούλα του
 του Ναι και 'Οχι. Εγηγήηκα έκλογικώς ;
 Ο ΒΛΑΜΗΣ

'Υστερα από τήν προεμίτρα

'Ο συγγραφές, (που βλέπει έναν θεατή να
 πλησιάζη τό μαντύλι του στό πρόσωπο).
 Είδες τί συγμηνηκό έργο ; 'Εκλαψες, έ ;
 'Ο θεατής. 'Εγώ ; Ίδρωσα.

Ζήτημα καλλιτεχνικόν

'Ο σύζυγος. Γνωρίζετε κανένα φωτογράφο
 καλό ;

'Ο φίλος του. Ξέρω ένα που κάνει τά πρό-
 σπα ίδια κί' άπαράλλακτα.

'Ο σύζυγος. Τότε, 'Ελένη μου, νά φροντί-
 σουμε νά βροϋμε κανένα άλλο.

Χ. Β. Βλάχος

Ο ΦΙΛΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ